

V pátek 6.2.odpoledne jsme dodávkou vyrazili po roce s kamarády do [Bükfürdo](#). Cesta odsejpala, takže jsme už před osmou byli na místě. Složili jsme zavazadla v apartmánu a šli se najíst do [Czardy](#). Hned jsem si dal kotlík polévky [Halászlé](#) a mísu Vadvirágu pro dva za 3900Huf. Ovšem skončil jsem již při jednom velkém plátku masa. Bylo jich tam šest. Naštěstí syn si s obrovskou mísou poradil. Na závěr jsme dali pár kol [Unicum](#) a jako poslední jsme odcházeli na základnu. Sobota byla nádherně slunečná i když foukal ostřejší studený vítr. Moc lidí v lázních nebylo. Měl jsem hrst potřebných 100 forintových mincí do šatny, takže jsme rozprostřeli svoje věci do 4 skříněk. Do osmi večer jsme kolovali mezi termálem, zážitkovým a saunovým světem. Cena za full byla pro tři lidi necelých 1600,-Kč na celý den. V saunovém světě jsme dostali prostěradlo a byla tu sodovka zdarma. Pití se rozhodně vyplatilo koupit naproti v Coopu, protože vevnitř, mimo všude dostupné vody, stála limča od pade nahoru. Na večer jsme měli sraz na [Myslivně](#). Byla úplně narvaná a až při bližší pochůzce mezi stoly mě došlo, že se tady koná svatba. Za pohledu žeroucích svatebčanů jsme se vytratili do hospody Czarda. Předpoklad, že v ní bude zbytek naší bandy se vyplnil, ale zrovna platili. Dali jsme lehké jídlo, já kotel gulášovky, víno, pár štamprlí Unicum a šlo se společně na základnu. Ráno jsem došel utratit poslední forinty za nezbytné papriky a klobásy do Coopu. Počasí bylo nepříjemné, drobně sněžilo. Ve Vídni jsem se ujal navigování, protože jet centrem je kratší cesta. Po půl hodině projíždění křivolakými uličkami, jsme raději auto otočili zpátky na Gratz. Po chvíli jsme chytili cedulí na obchvat. Kluci si museli dát hned za Vídni uklidňovací cigáro a já si vysloužil přezdívkou Centrum. Mezitím se udělalo hezky. V Mikulově jsme zajeli za pumpu do hotelu Marcinčák na oběd. Zatímco skupina A byla obsloužena rychle, náš stůl byl při stejné objednávce zapomenut. Nakonec jsem se své svíčkové dočkal a po zaplacení se jelo dál. Jinak jídla byla dobrá. Doporučuji. Na internetu jsme zachytili zpravodajství, že jsou na D1 bouračky. V Brně jsme pro jistotu dotankovali na nejdražší pumpě v ČR - OMV. Rozdíl vůči Jihlavě byl 7Kč/litr. Jen jsme ujeli pár km zasekli jsme se na koloně vytvořené další bouračkou. Naštěstí jsme byli na sjezdu na Rosice. Opustili jsme D1 a hned nás lízla sněhová bouře, při které nebylo vidět ani na stěrače. Mléčný příkrov měl krátké trvání a vánice se brzy utlumila. Jeli jsme pomalu po staré silnici na Jihlavu, kde byla totální zácpa. Nakonec cesta do Pejru trvala 7 hodin a večer strávený u piva na Pahorku už byla jen taková tečka za pěkným výletem.